

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 16.

Parkland, Wash. 12de April, 1899.

9de Aarg.

Alle Glæders Glæde.

Men for mig er det godt at holde mig nær til Gud, jeg sætter min Lid til den Herre Herre for at fortælle alle dine Sjærlinger (Sal. 73, 28).

Det er et dybsindigt og særlig for vor Tid, saare mlindesværdigt Ord af den ærværdige Morfy Arndt: "Efter Fornoielser løber hver den, som ikke har nogen Glæde."

De allerfleste Mennesker vil erklære dette Udsagn for meningsløs Tale, thi de mener, at Glæde og Fornoielse er et og det samme. Men for dem, som tænker saaledes, er just Ordet talt. Thi mellem Glæde og Fornoielse er der en umaabelig Forskel. Det at jage efter Fornoielser er en indre Sygdom og et Tegn paa Sjælens Forarming. Glæden derimod, sand Glæde, er et indre Fond, hvoraf Sjælen oplives. Fornoielser søger man i den ydre Nydelse, den sande Glæde derimod vækkes ud af det indre og driver til Inderlighed.

Betragter vi vor Slægt, — da reder alle efter Fornoielser. Livet i det hele er strøvkeltigt fattigt og tomt. I ens eget Hjerte er der luthet, hvoraf man kan leve, det huslige Liv tilfredsstiller ikke; man søger alt udenfor; Adspredelse, Tidsforbrud, — o jammerfulde Ord og endaa jammerfuldere Ting! Som om ikke denne evige Adspredelse var et sandt Selvmord! Som om ikke just det at kunne samle sig er det, som vi trænger til, isædet for at adspredes os, og som om det gjaldt at "forbrude" Tiden og bræde den paa lystig Bis istedenfor at kobe den og udnytte den for sig selv og sine Medmennesker!

Men er det ikke saa: "Fornoielser! Fornoielser!" det er Nangdens daglige Løsen. Den største Del af de "fornemme," har givet Hullet Eksempel, og "den arbejdende Klasse," efterader det nu fortrefselig. Livet idet hele er en Døden; de enkelte Fornoielser er Dødsnerne i denne Orken. At pante sig med vauvittig Luffus og vise sig blandt de pante Mennesker, at bevæge sig i Varmen, i Sanjerusen, under larmende Musik, Dans og Spil, — det gjælder for Fornoielser. Al det skjæder en i Hjertet, naar man ser, hvorledes de tørstende drifter Saltvand, og saa tørker Sjæ-

len dobbelt efter den hurtig forsvundne Nydelse. Ja, det er kun et altfor sandt Ord: "Efter Fornoielser løber hver den, som ingen Glæde har."

Den, som har Glæde, maa allsaa kunne undvære det, som man almindelig kalder Fornoielser. Det ser man ogsaa allerede hos Mennesker, der i Gds. har ret Glæde i Naturen. Et saadant Menneske løber ikke mer, han kan blive staaende ved en Bloms, betragte den først udbvendig og saa indvendig, og hans Glæde kan blive til Tilbedelse. — Dette ser man fremdeles hos Mennesker, der har ret levet sig ind i høje og ideale Ting, i Kunst og Bidsstat. De kan over dem glemme den hele Sansverden, seragte de ydre Fornoielser eller tage dem kun med som Biting; — Dette ser man især, hvor der er et lykkelig Familienliv, hvor Mand, Hustru og Børn lever sammen i inderlig Harmoni. Hvor lykkelig er ikke saadant Liv! De, som hender saadanne Glæder, ser med Medlidenshed ned paa dem, som løber efter Fornoielser.

Men hvor ædle end disse Glæder er, de tilfredsstiller dog ikke. Der gives Storme, Anfægtelser, hvori de alle styrter sammen, ja fuldstændig gaar under. Heller ikke kan de tilfredsstille Sjælens dybeste Saavn, thi vi er skabte til Gud, og vort Hjerte er uroligt, indtil det hviler i Gud, indtil det har tasted til Auler i ham, i ham fundet den blivende Grund for alle sine Glæder. Saaledes er det allerede under vort Jordeliv; men især, naar Dødens og Evighedsens Slagger sænker sig over os, bliver enhver uden Glæde, som ikke ved, hvad det vil sige: Men "for mig er det godt at holde mig nær til Gud; jeg sætter min Lid til den Herre Herre," da bliver enhver uden Glæde, som ikke er naaet frem til Soumelaar hos Gud, til Bidsked om sine Sønderes Forladelse. til Bidsked om det evige Liv.

Ja, den som først hender denne Glæde, om hvilken Sangeren taler, den at holde sig nær til Gud som et Bæret til sin Fader. — han løber ikke mere efter Fornoielser, han glæder sig over alle Ting og tager alt med Taktsigelse, men lægger ikke især sit Hjerte i noget; han som om det saa mon være, undvære alt og om han end mangler alt, ja om han ogsaa færed glemme de dybeste Trængsler, saa vil han dog med bævende Bæder sige: "Jeg vil glæde mig i Herren,

min Sjæl skal frende sig i min Gud; thi han har især mig frelsens Klædebon, i Retfærdighedsens Skjorte har han suost mig."

Se, dette er alle Glæders Glæde. Derom har kun saa Mennesker en Anelse, og derfor er det saa sorgeligt i Versen, og derfor reuder alle saa feberagtig efter Fornoielser. Men denne Glæde, som er alle sande Fornoielsers Kilde, hender du den, Hære Væser?

(Af Pastor Juncke.)

Frø og Bibelen.

[O. K.]

(Fortset fra Nr. 49-1898.)

I Mos. 38. I det her angivne Kapitel har vi en merkelig Historie om Juda samt hans Soumearne Hamar, som udgiver sig for en Sjogge og nærer Juda. Vers 24: "Og Juda sagde: Forer hende ud, og han skal brændes!" Sammenlign Davids Ord: "Den Mand, som har gjort dette, er dødens, osv." Gud ledede det saa, at ogsaa Juda kom til at udtale Dommen over sig selv.

I Mos. 39. Josef tages i Fængsel. Josef er et ret selgeværdigt Eksempel paa en tro Tjener og et front Guds Barm. Han var taknemmelig mod sin Herre, Potifar, [se Vers 8-9] og af Kjærlighed til Gud var han bange for at gjøre ham imod. Det var sannelig frygt. Det heder, "han talte til Josef Dag efter Dag." — allsaa en svare Frikelse. Men Josef var stanshaftig. "Josef var delsig af Stillelse og delsig af Udsende;" men han var dog derfor ikke stolt og forsængelig. Han erkjendte, at det var Guds Gæder og elskede Gud for hans store Naade, og Gud var med ham og velsignede ham. Potifars Hustru siger falsk Bidsked mod Josef. "Efter disse Ord [se B. 14, 15, 17, 18] har din Tjener gjort mod mig," siger hun til sin Mand; og han troede sin Hustru, — det heder, "da blev han meget vred." Naatte vi af Josefs Eksempel ved Guds Naade lære Trofasthed i Tjenesten mod Gud og Mennesker, saa at, om vi fristes til en eller anden Synd, vi dog naatte blive Dødsmand og beholde Selv, — selv om vi som Josef stulde naatte Ude. ouden derfor af uretfærdige og falske Menne-

ker. Og lad os da ikke glemme at bede: "Bed os ikke ind i Frikelse!"

I Mos. 40. Josef udtaler Drømmene i Fængsel. "Paa det Sted, hvor Josef var bunden," heder det i Vers 3. "Hvilket Indblik i den Glædelighed at være Fangel! Frelsheden er da tadt, man er "bunden". Men bedre er det at være legemlig Træl som Josef, naar man som han kan være aandelig fri end at være læntebunden af Væser, som er meget værre.

"Træl paa mig hos dig, naar det gaar dig vel, og gjør da Misundhed mod mig," beder Josef. Men "den overste Mundstjænt ventte intet paa Josef, men forglemte ham", heder det. Og er det ikke saa med os, at vi i Værens Dage saa snart glemmer vore Belsjædere i Nødens Tid? Da har vi nok med at nyde vor Fulle og glemmer at glemmelde vore Belsjædere. Josef siger: "Jeg er hemmelig stjaalen af Debraernes Vand; derill har jeg og her ikke gjort noget, at de have sat mig ind i Dulen." Naatte tur alle Fanger være saa uskyldige som Josef!

I Mos. 41. Josef udtaler Farao's Drøm. Mundstjænten siger til Farao: "Jeg hantommer idag min Synd." Nu mlides han sin Forsyndelse mod Josef; det var Uatnemmelighed af Mundstjænten at glemme ham. Men hvilken Uvædselse har ikke dette, naar det gjælder vort Forhold til Gud! Hvor ofte glemmer vi ikke ham, som er mere end Josef — vor Herre og Frelser.

Se, hvor herligt Gud fører Josefs Sag ud: "Farao tog sin Ring af sin Daand og satte den paa Josefs Haand og lod ham føre i hvide Silkeklæder og hængte en Guldhjorte om hans Hals og lod ham føre i sin anden Bogu, og de naatte før ham: Været [h. e. vøl Ance for ham!]. Og han satte ham over det gamle Egyptens Land." Saaledes kan Gud ophøje Josef; thi han ophøiede ikke sig selv. "Mig forunden skal Gud svare Farao godt," siger han. Det staar ikke til mig, vil han sige; han stoler alene paa Gud. Og hvo, som haader paa ham, skal ikke beshjæmmes. Saaledes ogsaa i det aandelige: Om en trænde maa lide meget ouden her, fordi han ikke vil stille sig lige med denne Verden, ja, om han her foragtes og forfølges af de vantro, Gud skal fri ham ud af al end Gjer-

Fortset fra Side 1.

ning og fresse ham ind i sit himmelste Rige. Og ved Troen paa Kristus bliver han smykket endnu herligere, end Josef blev af Farao i Egypten. En saadan Prøvelse havde tillige Josef; thi han var et troende Guds Barn, og Gud var med ham.

Gjennem Lidelser.

Til sine bedste Venner siger Herren endnu: "I Verden har Trængsel, men i mig Fred." Naar de beder ham om et Hjern, som er befriet fra alle Lidelser og Sorger, saa siger han paa Tødens mørke Flod og siger, at dette ligger paa den anden Strand.

Der store Apskæmpelse har desuden ved sit eget Eksempel lært os, hvor stort det er at lide og at fuldkommentgøres gennem Lidelser. Fredens og Glædens Lyse og velsignede Høje naars af dem, der klæber op med Lidelsens og Modgangens stræbelige Strid. Gud lader de største Lidelser overgaa sine elskede Vøls, forat de maa renes i De prøvelsens Døn, for at de siden kan fremstilles uden Flek for hans Trone. De Bedrøvelser og Sorger, som møder os her paa Jorden, er kun et Middel i Barmhjerthedsens Tjeneste, da Hensigten med dem blot er den at drive os saa nær til Gud som muligt, og til et epdække i os en Herkere og Herkere Længsel efter den Ro, som venter af i Haderhuset hist oppe. Troens De kan se Lysets Væe endog i det tætteste Mørke. Lybigheds og Kjærligheds lydhyre Ore kan høre Kjærligheds Røst i Tordenens Brag og i den vildeste Storm.

De bedste Lærdomme for Lidet indhentes ofte i vore mørkeste Timer og meddeles os af vore Lærere, som aldrig sparer Riset. (D. g. Hørde.)

En ung Piges Historie.

[Af 3.]

(Fortættelse.)

Ottende Kapitel.

Hvem der turde rydde lidt op her, tænkte jeg, og tørrede Støvet af de smalle Nipsfager paa Stridebordet; naar man er vant til fuldkommen Orden og Henslighed, kan man næsten ikke andet end indføre det, hvor man kommer; jeg søvede imidlertid ingen Forandring at gjøre og nøiedes med at aabne Bindet, for at den blandederagt af Rosenvand og Mandellid kunde trælle ud.

At dette var den ældste Datters Bærelse, sluttede jeg let. Hvorledes var hendes Karakter? Efter hvad jeg her saa, tænkte jeg mig hende flygtig og ubetænksom.

I en liden Stue bagved stod tre Senge, to smaa og en stor, et Dullestak, en Kommode, en Servante, en Reol med Skolebøger, alt meget tarveligt. Nei, der var intet Bærelse til mig; her skulde altsaa Vørnene og jeg være; havde der blot været en hyggelig Plads, men det var det ikke, ikke et Sted, hvor jeg kunde sidde behageligt og godt og skrive til mine Kjære. Dog tænkte jeg, jeg vil ikke være bedrøvet over en saa udbories Ting; de smaa Vørn og jeg ville blive rigtig gode Venner, jeg er her jo mest, for at de ikke skulle genere Stedmoderen, de smaa Staller; de trænge maaste til Kjærlighed; hvor jeg skal holde af dem!

Jeg tog Plads ved Bindet i det forreste Bærelse, med Længsel ventende at nogen skulde komme. Jeg tænkte paa at tage en Bog i det store Palskambogskab, hvor jeg saa mange Kjære, gamle Venner, men jeg havde ikke Mod til det, og desuden, jeg havde heller ikke Ro i Sindet til at læse. Hvor pludselig var ikke alt dette kommet, hvor lidet havde jeg om Morgenens tænkt mig slikt muligt.

Mørket begyndte allerede at falde paa, da Døren hurtigt blev aabnet, og en smuk, ung Pige med glinsende sort Haar, brune Øine, en elegant Figur og en endnu elegantere Dragt, traadte ind. Hun tog, uden at lægge Mærke til mig, et Toilettespejl, stillede sig derpaa med Ryggen til det store Spejl, for at betragte sig fra alle Sider, en Manøvre, som jeg aldrig før havde seet udført. Hun opdagede mig formodentlig i Spejlet, thi hun vendte sig om:

"Ah! det er vel Mamsel Staal". Hun rakte Haanden ud; et Øieblik troede jeg, at det var for at byde den fremmede velkommen i sit Hjem, men i det næste saa jeg, at det var for at faa sin Handtske knæppet.

"Bli de stille min Haarpynt fast, godt; nu sender jeg Vørnene ind til Dem; de skulle iseng. Pas endelig paa, at de ikke rører mine Smykker; De maa lægge alt i Orden, og naturligvis blive oppe, til jeg kommer."

Medens hun sagde dette, betragtede hun sig nafsbrudt i Spejlet og gik derpaa ud. Jeg var ganske forbauset; hun havde neppe seet paa mig; det var, som om jeg altid havde været der.

Kort efter kom to smaa Piger, hinanden saa lige som Dugdraaber, løbende ind. I første Øieblik saa jeg, trods den ydre Lighed, en Forskiel paa deres Karakter, thi medens den ene betragtede mig dristigt, næsten trodsigt, saa den anden undselig ned for sig.

"Godaften, mine Kjære smaa, jeg længes ret efter at gjøre eders Bekjendtskab; hvad hedder du, og du?"

Den lille undselige svarede: "Jeg hedder Louise, hun Henriette."

"Bli er ikke Deres Kjære smaa", afbrød Henriette stolt, "som Louise, lad os prøve Anslas Halsbaand."

"Nei, det har hun forbudt, det kan jeg ikke tillade."

"Bli vilde, enten De tillader det eller ikke."

Blodet steg op i mine Kinder; jeg begyndte at blive vred; i en Fort samlede jeg Guldtoiet i Strinet og satte det op paa Chatollet; men Henriette vilde ikke lade sig saaledes afvise; hun sprang op paa en Stol for at hente det ned igjen. Jeg var nodt til at tage hende om Livet og med Magt bære hende ind i det andet Bærelse.

"De tror maaste, Mamsel, at De skal regjere os, men De tager ganske fejl, vi have Lov til at befale over Dem. Kom Louise, vi ville selv læde os af."

Hendes Øine gulsirede, og hun tuffede Døren imellen os.

O, hvor jeg var bedrøvet, hvor jeg var vred paa disse Vørn og endnu mere vred paa mig selv for min Vrede. Havde jeg da kun været jagtmodig, fordi intet Palmstraa var blevet lagt mig i veien? Bar jeg maaste hidse, ond, lidensskabelig, skulde jeg ikke alene kæmpe mod ydre fargelige Forhold, men ogsaa mod en indre Fiende? Jeg kjendte den lidelse at være vred: som lidet Vørn havde jeg været for slav underkuet til at være det, senere for elsket, for lykkelig.

Jeg gik hurtigt op og ned ad Gulvet. Hvorfor skulde jeg ogsaa netop komme hid; dette nærvise unge Kæmpe, denne kolde unge Pige, dette uartige, hovmodige Vørn, havde hver især berørt mig paa den ubehageligste Maade; dog, det var maaste netop det, jeg trængte til, min Sjæl skulde maaste saaledes lures. Det var en Prøvelse; kunde jeg bestaa den? Jo, ved hans Hjælp, der bevarede vor Moders Liv, vilde jeg kunne bestaa den.

Ligesom den Syge villig tager den bitter Medicin, naar det først ret bliver ham klart, at den kan hjælpe, beredte jeg mig til vilkig at lide Alt, og det blev atter roligt i mit Sind; jeg tænkte paa dem hjemme, jeg saa i Tanterne Minna ynske omkring og ordne Alt til Ratten, jeg saa hende græde for min Skyld.

"Er Mamsel Staal herinde? men hvorfor i Al Verden har De dog ikke tænkt Lyfene; det er ogsaa mærkeligt, hvor tankeløse saadanne Kæmpe ere!"

Da jeg havde hjulpet Anslas og kom ind i vor lille Stue, sov begge Vørnene. Den lille Louise smullede i Dromate, hun hed som Moder; hun havde ikke været nært, hende vilde jeg holde af, men den anden — dog jo, ogsaa af hende, hvor sød saa hun ikke ud i Søvn, o Gud se Lov, jeg var ikke længer vred; hvad kunde hun gjøre for, at hun var opdraget daarligt, maaste den Lyffe blev mig forundt at lede hende til det Bedre. — Jeg stjal mig til at kysser dem paa Panden, for jeg gik i Seng.

Det var en uhyggelig Dybaagen; men da jeg ret var bleven mig bevidst, samlede jeg alt mit Mod sammen, haften paa Slagterdrengens velmente Raad. Rufferten var bragt ind, min Føtling havde nær forladt mig, da jeg

pakkebe den ud og saa, hvor kjærligt og betænksomt Minna havde sørget for Alt, hvorledes hun havde udplyndret sig selv for enhver Ting, hun antog, at jeg kunde have Brug for.

Da jeg var færdig, vaagnede Vørnene; de affloge al Hjælp fra min Side og klædte sig paa med et laust Surmuleri. Neppe havde de forladt Stuen, før en net Stuepige traadte ind og hilste saa ventligt at det ordentlig gjorde mig godt.

"Godmorgen, De har allerede ordnet Deres Toi, ser jeg, ja Herflabet her staar sild op, de drifte først The Klaffen til; men hvis" — her dæmpe hun sin Stemme betydeligt og gjorde et lidet Tegn ind til Døren, — "De vil have en Koy Kaffe med os Andre, saa skal De gjerne faa den."

Jeg havde intet nyt siden forrige Formiddag, hvorfor hendes Tilbud unødtelig fristede mig, men den skjulte Maade, hvorpaa det forekom, gjorde, at jeg alligevel afflog det.

"Ja, ja da. Naal hvor Mamsellen er ung, det er intet Sted for Dem her. Vønnen er jo god, det forstaar sig; man kan jo ogsaa nok samle Noget sammen paa andre Maader, men det kræver, ikke at blive agtet mere end det Stov, der trædes paa. Oberstinden især er grumme lav, og —"

"De maa ikke blive vred, men jeg kan virkelig ikke høre Dem tale saaledes om den Familie, i hvis Brød vi begge ere."

Vigen maalte mig fra Hoved til Fod: "Naa saaledes, lille Mamsel, værsgo og fortæl lude hvert Ord, jeg har sagt, men De skal ikke vente stor Tak for Uvilligheden."

"De vil engang lære mig bedre at kjende", hun slog med Ratten "for jeg bede Dem vise mig Veien til Dagligstuen."

Det var et stort, elegant og behageligt Bærelse, hun saavede jeg blomster i Binduerne; de pynte dog mere end brogede Tapper og Floielsbetrak; men hvem var det, der hang over Sofaen! jeg blev saa glad, det var min gamle Ven: Landsoldaten midt den blomstrende Dyd. Hvor jeg kjendte ham godt med hans opadvendte Hilt, der viste, ikke at han ledte efter en Tanke, thi den kunde man nok se, han havde, men at han søgte efter Ord til at læde den i. — Dan minbede mig om saameget Behageligt; det var Professor Langes Maleri.

Jeg tabte mig ganske i Kjære Kinder og blev ret ikke glad, da Lieutenant Duc traadte ind.

"Godmorgen, Mamsel Staal, De er nok en Kjender af Malerier?"

"Man behøver ikke at være Kjender, for at finde dette smukt."

"Smukt? De mener formodentlig godt malet, thi smukt er det virkelig ikke. Var jeg Maler, vilde jeg kun male, hvad der i Virkeligheden var smukt."

"Jeg finder, at det Glendommelige, det Karakteristiske har ligesaa megen

(Fortset paa Side 3.)

En ung Piges Historie.
(Fortsat fra Side 2.)

Interesse, og dette Kasteri har hvor Land soldaten staar som en Typus for den danske Nationalitet."

Denne Typus for den danske Nationalitet", gjentog han, svagt eftertænkende min Tone, "har jeg oprigtigt talt, ikke stor Lyst til altid at se paa; maaske det ligger i, at jeg har for meget med Respekter at gøre, — hvoraf de fire af fem se saaledes ud, — til at vurdere den efter Fortjeneste. — Kyprios, hvad siger De om Dufets Børn, ere de ikke mageløs velopdragne, og Amalia, er det ikke et Monster paa en ung Pige?"

"Jeg har været her altfor kort, til at hende enten den Gne eller den Anden."

"De er en Smule Diplomat, tror jeg. Det er naturligtvis første Gang, De er ude fra Mama, ikke?"

"Jo." Jeg tog mit Arbejde, satte mig ved Bindebælt og saa saa uimodtagelig ud, som det var mig muligt. Lidt efter kom Amalia med en engelst Skjodehaand paa Armen, og strax derpaa Oberstinden. Det var en bleg, fin, ungdommelig, liden Dame; hun besvarede min Hilse med et let Nid, medens hun skarpt betragtede mig gjennem Lorgnetten. Alt Blodet gik op i mine Kinder, saalænge dette yndigende Blik var fæstet paa mig; jeg lærte i det: Hvad haer hun til? jeg lærte en hel Grad af Mistillid; det var, som om hun traæde mig ihaand til alt Eret.

"Frederik, jeg kunde lugte din Cigar i Spilhesten; aa kjært, trom dog ikke paa Forbet."

"Undskyld, Helene, jeg glemte, at du er nervøs."

"Jeg er ikke nervøs. Mamsel Staal, De hedder jo Staal? vil De nu lave Theen."

"Oberstinden vil maaske være saa god at sige mig, hvor meget jeg skal tage."

"Saa, De kan ikke engang lave The? Amalia!"

Amalia rejste sig op og viste mig paa en railerende Maade, hvad jeg skulde bruge.

"Nu maa De vide", begyndte Oberstinden i en blid, klagenende Stemme, "at De skal staa til Ansvar for Sutter, Kaffe og The; jeg ved naturligtvis, hvad vi pleje at forbruge og gjør min Sammenligning."

"Ja, min Søster tæller endog understiben Stykkerne i Sutterkaalen, tag Dem derfor lagt, Mamsel Staal."

De troede mig ihaand til at skjule, dog, det rørte mig ikke, det kom mig ikke ved, det gjaldt mine Forjangerluder.

(Værr.)

La! for en god Moder.

Efter en haard Fegning i den sidste amerikanske Krig blev Feltpræsten anmodet om hurtigst mulig at se til en døende Soldat.

I det han tog hans Haand, sagde han:

"Min Broder, hvad kan jeg gøre for dig? Han ventede uden Tvil, at den unge Mand vilde have ham til at raabe til Gud om Hjælp i disse hans sidste Dieblutte, men saadan var det ikke. "Feltpræst", sagde han, "jeg ønsker, at De skal tage en Lot af mit Haar med til min Moder; og saa ønsker jeg, at De skal knæle ned og talte Herren." "For hvad!" spurgte Feltpræsten. "Forat han har givet mig en saadan Moder. O, hun er en god Moder; hendes Bøddomme er mig en Trøst i denne Stund. Og tal saa Gud, fordi jeg ved hans Raade er en kristen, hvad skulde jeg nu gjøre, hvis jeg ikke var det. Og tal ham, fordi han giver mig Raade nu i Døden; han gjør det hørende Lede blodi som en Dunseng. Og, o tal ham for det lovede Hjem i Herlighed — snart skal jeg være der!" "Derpaa", siger Feltpræsten, "knælte jeg ned ved hans Seng uden en eneste Bøn; kun Tak og Pris for en god Moder, et jalligt Haab om Raade i Døden og et evigt Hjem i Herlighed."

Aredømsde

— 1 —

Vor frelsers evan. lutherske Kirke, hjørnet af 17de og South 'J' Str., Tacoma, Wn., fra 1ste til 4de Mai. 1899.

Mandag Aften — Felt. —

1. Andagt ved Pastor G. D. Lane, Fjærhaven.
2. Betsignelsen af at have en kristen Menighed; Pastor D. Hagoes, Lawrence, Wn.
3. Salme—Kirken den er et gammelt Hus.
4. Det grundlæggende Menighedsarbejde; Pastor J. Blaklan, Everett.
5. Angel's Serenade... G. Braga Soprano, Agnes Jørgensen; Blottu Obligate, Leonard Gross.
6. Det videre opbyggende Arbejde; Pastor J. Moses, Seattle.
7. Deaven... D. Smart, Mrs. G. H. Sperati, Miss Louise Johnson, Mrs. A. Garman.
8. En Menigheds Provelser; Pastor L. G. Foss, Stanwood.
9. Den Gæste... J. Rind, Direktoret.
10. Vor Frelsers Menigheds Historie; Pastor Carlo A. Sperati.
11. Bøn og Betsignelse ved Pastor L. Larson, Parkland.
12. Salme—Hvans Bøgter harer Kisten.

— 0 —

Torsdag Aften — Samtalemaade.

Andagt ved Pastor L. G. Foss. Samtalemaade: Den kristelige Børneopdragelse; Pastor J. Blaklan, Referent.

— 0 —

Søndag Aften — Samtalemaade.

Andagt ved Pastor D. Hagoes.

Samtalemaade: En kristens Pligt at støtte sig til en rettroende Siedsmenighed. Pastor L. G. Foss, Referent.

— 0 —

Torsdag Aften — Gudstjeneste

med Altergang. Prædiken ved Pastor G. D. Lane. Striftetale ved Pastor G. H. Sperati.

— 0 —

Moderne begynder hver Aften kl. 7. Alle er venligt indbudne.

Vor Frelsers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St. TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI, Pastor

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

- Søndag 9:30 A. M. .... Søndagsskole.
- " 11 A. M. .... Høimassegudstjeneste.
- " 7:45 P. M. .... Aftensang.
- Onsdag 8 P. M. .... Kor Øvelse.
- Lørdag 9 A. M. .... Lørdagskole.
- Hver 1ste og 3die Torsdag Aften i Maanedoen, Ungdomsforening.
- Hver 2den og 4de Torsdag Eft. m. i Maanedoen, Kvindeforening.

Tag vare paa eders Öine

Edward I. Salmson. Ildeskamneret Optiker.

Dinene underlages efter alle Bidsenshaens Regler.

120 Pacific Ave., Tacoma, Wn.

Det aarlige "Clearance Sale" foregaar nu i Trommalde Dry Goods Store, 1107 Tacoma Ave. Godtjob paa Drygoods, Undertøil, Ladies Capes samt Vegetal af forskjellig Slags, Billebrammer, Lommeortklæder, o.s.v. Benyt Anledningen.

Sedes bemærket.

Penge til Sjældens Afbetaling indsendes til undertegnede. Alle andre Pengesager, som til Barnshjem og lig., sendes til Pacific Luth. University Ass'n, Parkland, Wn., og tvivleres for af Dr. G. Berrum. J. Blaklan, Everett, Wn.

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skindbind	\$ 35
" " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk	1 00
" " med rødt Snit og Albumspände	1 75
Synodens nye, engelske Hymn- og Musik	75
Norske og engelske Bibelhistorier	25
Katekismer	15
Jössondals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Pacific Distrikt	25
Ny Testamenter	25
Spør Tid og send til os efter disse Bøger.	
Adresse: Pacific Luth. University Ass'n Parkland, Wn.	

Abonner paa "Pacific Herald", 50c pr. Kør.

.. Mt. Tacoma Route ..

Tacoma & Columbia River Ry. TIME CARD. Effective Dec 19, 1898.

Leave Lake Park. (Spanaway)	Leave Tacoma 17th Jeff Ave
7:00 A. M.	7:30 A. M.
11:00 A. M.	3:30 P. M.
6:00 P. M.	6:30 P. M.
SUNDAYS:	
7:00 A. M.	10:30
6:00 P. M.	6:30

*Daily except Sunday. The 7:30 A. M. train, daily except Sunday, connects at Lake Park with Stage Line carrying U. S. Mail for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freightpassengers and mail. For further particulars apply to

E. O. Erickson Agt. Parkland, Wn. E. G. Dorr, G. F. & P. A. Tacoma, Wn.

PACIFIC HEROLD,

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hvor
FREDAG.

E. BRINKUM, Redaktør.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar.....50 Cts
Seks Maanedes.....25 Cts
Til Europa pr. Aar.....75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt vedrørende Bladet sendes til "Pacific Herald". Alle andre Forretningssager sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Penge bør altid sendes i Rones Ordre, lydende paa Parkland, Wash.

Abdrag til Indremissionen og Church Extension bør sendes til Dr. J. L. Manning, Box 511, Wash., Kassefor for Var. Distrikt.

Vi have det profetiske Ord mere stadfæstet; og I gøre det, naar I give Ngt derved som paa et Paa, der stammer paa et stort Sted, indtil Dagen fremtraaer og Noget af dem oplyser i eders Hjertter.

2 Petr. 1, 19.

Overalt har gaar der nu omtrent 1000 nye Missionærer ud til Hedningelandene.

Den evn. luth. Menighed i Madras, Indien, havde nylig den Glæde at se sin gode Kærlighed.

Efter at have fuldført sin store Forlofergæring har paa Jorden opfor Jesus som vor Forløber til Himmelen forat møde Gud Ansigt til Ansigt i vort Sted. Fra Naadens Trone forvalter han nu Guds Kærlighed til arme Syndere.

Den stotte Missionær, Rev. Donald Fraser, skriver fra Central Afrika til sit Hjemland, at der er Rum for mindst 100,000 Missionærer derved. Overalt lyder Naadens Gud og Herrens! I Sandhed, Østen er stor. Giv Gud, at deres Næder ikke maa lyde forgæves.

Fra Omaha meddeles, at Beretningen om at Dr. Sward, President for Augustana Synoden, skal rejse tilbage til Sverige forat overføre et Raad i den svenske Statskirke, medfører Rigtighed. Det er flere Uger siden han er kaldet. For den lutheriske Kirke berøver vi hans Hjemreise blive et betydelig Tab.

"Det ene fornødne, den stille lutherske Hjertergang med Herren, den stadige Bønnesamtale med ham, denne hjertelige Redfølelse i Ordet og Samfundets Dyder — er det alle netop det, som i vor rastløse, udbændte, slægtige og overfyldte Tid skal søges? Er ikke denne Forsømmelse af det indre i Kristi Hjerte Hjerterlig Kirkes og Kirkeslivets dybe Sted i vor Tid?"

Gud følger os aldrig. Jeg siger ikke, at Gud aldrig lader os blive stansede i vore Planer for dette Liv — i vore Børn- og Husbandsstater. Hvad jeg mener er, at vi aldrig stanses ved Gud. Naar vi betragter den Almægtige enten i hans herlige Ord eller i hans store Værk, finder vi uendelig meget mere, end hvad vi nogenstunde havde ventet. Naar vi adlyde Gud, finder vi enten for eller senere vor Ven — ligesom vi som Selvskindet følger med Solens Opgang. Hvis vi forlader os paa Gud, vil han aldrig bedrage os. Hvis vi beder paa rette Maade, det vil sige med Tro, med Underkastelse og uden at tvivle, med Diet fastet paa Guds Vilje, — vil vi altid blive bønner. Der himmelske Fader begaar derved intet Fejltag. Han er den store Herre og Konge, men ingen Tyrann. Hvis han vil vor Troes Provelse lad os vente, her vi vente.

Men at han lader os vente, er ikke det samme som at nægte at oplyse vor Bøn. I rette Tid vil han indfri alle sine Løfter. Dersom vi skulde begjære alt, hvad vi maatte ønske af Gud og naarfølelse vi maatte ønske det, vilde vi toget Sjælet og Regjeringen fra den almægtige Herre. Har du nogenstunde seet Barn, som herfter over sine Forældre uden at forberede sig selv? Og hvis et Barn forberedes, naar det i alt faar sin Blide frem, kan ogsaa jeg være forvundet om, at det vilde blive til min Glæde, om jeg kunde høre min himmelske Faders Vilje efter alle mine Løfter. Hvis du venter noget saadant af Gud, vil han for eller senere lære dig noget andet.

Gud opfylder aldrig vor Pengesjælskab eller Uværdighedens daarlige Løfter. Men Gud holder sine Løfter. Han har aldrig lovet at lægge sin Regjeringss Tøller i din Haand. En ret Bøn bliver altid hørt paa den Tid og paa det Sted, som hans alvise Kærlighed anser for bedst. Og det er hans Vist at overraske os med uventet Betsignelse og Forløsning.

(D. a. Orde.)

Gud, Kollin i New Hampshire har nylig udstedt en merkelig Proklamation, idet han har paabudt Afholdelsen af en Fastedag derved. Som Grund angir han, at "den kristne Religion, som i vore Landdistrikter, er i Tilbagegang, og at Skridt derfor bør toges forat raade Bod paa dette. Der er Byer, hvor ingen Kirkeforretninger sender ud

sin alvorske Staden fra Januar til Januar; der er Landsbyer, hvor Bønderne adskilt vokser op til Nødenhed paa er Bygder, hvor de have lægget den uden Betsignelsen af Kristi Naam, og hvor alle Betsiger forrettes af Freddomsmeren. Dette er en Sag," fortsatte han, "som er vel værd eders værdige Overveelse, Borgere af New Hampshire. Det lader ikke vel for Fremtiden. I kan vel spare en Dag om Aaret for eders Kæmpe, til Arbejde, Omjorg og Bøn for eders Børn og Børnsbørn."

Derfor siger "The Lutheran": "Derfor denne Betsignelse medfører Sandhed, og vi har ingen Grund til at betvivle det, er dette sikkert den merkelige Proklamation, som nogen Gubernur paa mange Aar har udstedt i dette Land. Det er saa, fordi den udstedes er en meget betydelig Tilstand i en af de ledende Stater, og fordi Gudvorden selv føler sig kaldet til at henlede Opmerksomheden paa det og at rette et Ord til sine Medborgere om at tage de nødvendige Skridt for at frembringe en bedre Tilstand." Som Betsiger har Landbefolkningen Lovod for i Almindelighed at være mere kristelig end Befolkningen, og for de vestlige States Bestemmelser kan det vistnok medgives at være berettiget; men i Ny-Englandstaterne er Forholdet det modsatte. Den gamle puritanske Naad synes at være vegen fra Landdistrikterne derved, og der gjøres paa mange Steder uden Højskel paa Søndag og Mandag. Tattsigesdagen er der den eneste kristelige Festsdag, som der toges hunderlig Hensyn til. Det er dog mere Kalkunsten end det religiøse, som giv ogsaa den sin Betydning. I Byerne er derimod de kristelige Forhold betydelig bedre. Det har Søndagslovene udoet en uvelsignet Julebuds og gjort meget forat bevare Ungdommen for Kirken.

Vidi fra San Francisco, Cal.

(Fortset fra Nr. 14.)

Saa maa der ogsaa siges lidt om Konventionens hobergørende Forhandlinger. Det opstillede Tema var:

Hvilke Forbringinger stiller vor Tid og særlig Forholdene blandt os til vor Prædiken? Paa. Johansen var Rejent.

Han indledte Temaet i følgende Sætt:

Hvilke Forbringinger stiller vor Tid og særlig Forholdene blandt os til vor Prædiken?

I. I Almindelighed de samme som enhver Tid og alle Forhold, nemlig

a) at vi stiller os ret levende for Die den Herre, som har kaldet os til at prædike, og hvem vi dermed vil tjene og ære;

b) at vi stadig kommer ihu det, som skal være Maalet for vor Forberedelse — brydes, og andetroede Sjæles evige Frelse;

c) at vi heller ikke glemmer, ved hvilket Middel det netop er, at dette Maalet opnaas, nemlig Guds Ord, Lov og Evangeliet intet mere, men heller intet mindre.

II. Vore særlige Forhold og Tidssituationer stiller den Forbring til vor Prædiken, at den

a) maa være grundig,
b) tidssædlig,
c) praktisk anlagt,
d) bærer tydelige Spor af et for Sagen interesseret Hjerte,
e) ikke er for lang.

I.

a) I Almindelighed de samme Forbringinger som enhver Tid og alle Forhold stiller nemlig først, at vi stiller os ret levende for Die den Herre, som har kaldet os til at prædike, og hvem vi dermed vil tjene og ære.

Biskop er vi kaldede gennem Mennesker, men vi kan dog med Apostelen Paulus sige, at vi ikke er kaldede af Mennesker (Gal. 1, 1). Vi er Guds Husholdere, Kristi Tjenere og Husholdere over Guds Hemmeligheder (1 Kor. 4, 1; Kol. 1, 23-25; 1 Kor. 3, 5).

I disse Steder kaldes Apostelen Paulus sig og sine medarbejdende Apostler og Aposteltjenere Husholdere over Gudrigets Hemmeligheder. Han har en Hæder Hensigt med at minde om dette. Han vil derfor være Samvittighed til den rette Frelse og hellige Væben for ham som vor Herre, der havde kaldet dem, og hvem de skylder først og fremst at tjene og ære med hele deres Liv og Ordets Tjeneste. Dette samme var Johannes den Døber sig bevist, at da han i sine Hænder sammenligner sig selv med en Køn, som raader i Orkenen og i de af sine Selvfornægtelse aandede Ord: Ham her at vokse, men mig at forringes (Joh. 1, 23, 27; 3, 30). Naar disse hellige Mand og kvind begynder Redskaber erkjende, at den, de tjente, var den høje Himmels og Jordens Herre, hvor meget mere vi, som knapt naar dem til Rækkerne.

Herren har jo ogsaa selv været Tjener for os, ikke blot da han tog en Tjeners Stillelse paa (Fil. 2, 7), men ved at han allerede fra Evighed af lagde Planen og Grundvolden for vor Frelseshusholdning. Han siger det — hele Beredsheden, i smaat og stort — om denne Plan, saa at alt, bevist eller ubevist, maatte tjene dette store Formaal — fremme Ordets Embede. Hans Ord skal derfor i alt vort Arbejde og her i vor Prædiken, som er vort Hovedarbejde, saa som den sidste store Tank: "Herre, jeg hjertelig ønsker at fremme din Herre, og hvortledes kan jeg bedst fremme den?"

b) De Forbringinger stilles til os, at vi i vor Prædiken altid har det rette Maalet for Die — brydes, og andetroede Sjæles evige Frelse.

Det er ikke for at hjælpe Foll i time-lig Henseende ved gode Raad og ved at

[Fortset paa Side 8]

Kirke og Mission.

Past. D. Stattedal tilknytter i næste Uge sit nye Kald i Balcott, N. D.

Rev. M. A. Christensen har antaget Kaldet til Seattle og Ballard.

Prof. Walter ved Park Region Luther College, Ferguson Falls, er blevet kaldt til Lærer ved den Ladles Luth. Seminary, Red Wing.

I Løbet af de fire sidste Aar har omtrent 2000 Katoliker i Wien sluttet sig til den lutheriske Kirke.

Past. D. S. Rugg i Brooklan, N. D., har antaget Kaldelsen til Eau Claire, Wis. Han vil tiltræde i Begyndelsen af næste Maaned.

Past. D. B. Hvistendahl, som blev kaldt til Past. D. Stattedals Gfstermand i Wausau og Merrick, Wis., har antaget Kaldet og agter at flytte dertil i Midten af næste Maaned.

Betsuans, Afrika, har vist sig at være en frugtbar Missionsmark. Rev. S. Behrens er den ældste Missionær dersteds. Af de 5318 som isfor døbles i Betsuans var 3088 vundne fra Hedenkabet. Ialt tilhører omtrent 36,000 Sjæle dersteds den kristne Kirke. Den største Banstælleghed, siger Rev. Behrens, er at kunne bevare den opvoksende Slegt for Kirken og saa den til at vokse i Gfkenelse. Indbyggernes i Betsuans er betjendt for sin Sædrettsghed, men er samtidig et fredsommeligt og godmodigt Folk. Det mærkelige ved er, at de selv for Missionærerne begyndte at virke dersteds, havde et svagt Begreb om et højere Væsen.

Rev. Francis S. Barton, der virker som Missionær i Mexico, skriver blandt andet til "Christian Endeavor World": Igaar læste jeg i en romersk-katolsk Kirke i Mexico følgende Betjendtgjærelse: Lotterispil for Sjæle. Ved det sidste Lotterispil for Sjæle vandt de følgende Numre Pelsen, og de lykkelige Holdere kan være forsikrede om, at deres Hæere for altid er udfriet fra Skjærsilden:

Billet 841. Sagfører James Wagners Sjæl er udfriet fra Skjærsilden og ført ind i den himmelske Glæde.

Billet 41. Madonna Calderons Sjæl er for altid gjort lykkelig.

Billet 762. Den aldrende Onkel, Francisco de Borrás Sjæl er for altid udfriet fra Skjærsildens Flaammer.

Der vil atter blive Lotterispil for Sjæle i denne Vor Frelsers velsignede Kirke den 1ste Januar, ved hvilken Andledning fire bløende og matrede Sjæ-

le vil blive udfriet fra Skjærsilden og overførte til Himmelen i Overensstemmelse med de fire højeste Billetter i det helligste Lotteri. Billetter, \$1, kan faaes hos den for Lotteriet staaende "Fader". Vil du for den ringe Sum af \$1 lade dine Hæere for lange Tider brændes i Skjærsilden? — Romerkirken er sandelig som en sjælefordærende Institution Satans Væsteværk.

Kyst-Nyheder.

Arbejderne ved Spigerverket i Everett har faaet sin Løn forhoiet.

Er-Guberner Lord i Oregon har faaet Udnævnelse til de Forenede Staters Gesandt til Persien.

Kasseskiftet paa Columbiafloden begynder sidste Fredag, og Gaaerierne gøres nu færdige for Sommertrafikken.

En ny Dampskibslinje skal oprettes mellem Portland, Ore. og San Francisco. Den vil ogsaa anløbe Grand Harbor.

En Arbejder ved Raven Andrew Johnson blev forleden Dag dræbt i et Stenbrud nær Caspar ved at en stor Sten faldt over ham.

Paulson Bros., som driver Lømsmerchugst i stor Stala ved Hoquaim Elven, har paataget sig at bygge 30,000,000 Fod Tommer dersteds i Løbet af Sommeren.

Nellie Holgate, som for 5 Aar siden forsvandt fra Seattle, og som man i flere Dage søgte efter i Lake Washington, er nu gfeunden i Dawson, Alaska. Hendes Forvinden vakte i sin Tid uhyre Opsigt i Seattle.

Regjeringsdampere "Nero" gøres nu færdig ved Mare Island, San Francisco, til Benyttelse under Opmaalingen af en Rute for den paatænkte Telegraflinje mellem San Francisco og Honolulu.

Retop som man i Fredags ved Hjælp af en roterende Snepløeg havde faaet Great Northern Linjen klar over den saakaldte "Switch-back" paa Høiberyggen af Cascade-Fjeldene, kom en uhyre Lavine og slyngede baade Snepløegen og Lokomotivet henved 1000 Fod nedover Fjeldsiden og slog det hele i Splinter. Tre Mand blev livsfarligt kvæstede, en savnedes og tre andre fik mindre Strammer. Det an-

sees som et Under, at de alle ikke dræbtes paa Stedet.

Den bekjendte Slaasfjæmpe, John L. Sullivan, skulde ifølge Arrangement optræde i Astoria, Ore., sidste Søndagskveld; men Byens Kirkefolk protesterede og fik en Arrestordre udtaget imod ham. For at undgaa at blive anholdt, maatte han rømme fra Byen forklædt som en Lokomotivfører.

Den 14de April fik John Kopperdahl Hjernelov. Han døde glad i Troen paa sin Frelser. Den sidste Dage hos os var tung; men i Haabet om snart at faa vandre herfra til sit rette Hjem, har han sin Sygdom med en Hælden Egnmodigheds. Igaar, den 16de April, blev han begravet paa "Fair View Cemetery". Kl. 11 samledes de, som havde været ham nærmest i den sidste Tid, i Sørgehuset og under Salmefang baredes han ud fra Forældrenes Hjem den til den nærliggende lutheriske Kirke, hvor imidlertid mange fra fjærn og nær var komne sammen forat deltage i Sørgegudstjenesten. I Tilslutning til den afholdes saa ofte gjentagne Pusse om at faa gaa hjem til sin Herre, talte undertegnede ved Baaren over Psal. 123 og viste, at for en kristen er Dødsdagen den allerbedste Dag, men og, at det kun er om den kristne det kan siges. Da ogsaa nogle fra Amerikanere havde indfundet sig, taltes ogsaa paa Engelsk, forat de maatte faa høre, hvorpaa saavel den døde som vi øvrige byggede vort Salighedsbaad.

John Kopperdahl blev født den 25de April 1877 af Forældrene Johannes H. og Ragnhild Kopperdahl i Kanby, Minn., og blev dødt den 29de Maj samme Aar, af Pastor O. Hoel. Han blev saaledes næsten 22 Aar gammel. Han var en stærk og Hælden stor og velvoksen ung Mand, men Sygdom skaaner ingen, angriber alle nænsfærdige Tid, Sted, Alder, Stand og Styrke. Saaledes blev ogsaa denne unge, livsglade og legemsstærke Mand syg omkring Aptaarslid. Man troede, det blot var en almindelig Forkjølelse; men efter en Tid viste det sig at være mere alvorlig, dog svævede man i Uvisshed indtil kyndige Læger erklærede, at han havde Saar paa Lungerne og mente, han led af "blomstrende Lærlug." Hele denne Tid boede han i N. D. I Haab om at det vilde virke til hans Forbedring eller maaske Helbredelse, raadede Lægerne ham til at komme herud til Rosford, Wn., hvor hans Forældre har boet siden Oktober sidste Aar. Han fulgte Lægernes og Slegtingers Raad og kom hertil den 6te April. Men det var ganske snart aabenbart, at

han om meget kort Tid vilde blive kaldt bort. Som hans Sjælefører, besøgte jeg ham hver Dag og glædede mig over hans visse Tro paa Jesum Kristus og sikre Forvisning om sine Synders Forladelse i sin Frelser. Paa hans Begjæring meddelte jeg ham og Forældrene Alterens Sakrament. Saa allerede den 14de fik han Lov at vandre bort herfra og være, hvor det var hans største Øyst at være, med Kristus Jesus. At, at mange, at alle, maatte faa en lignende Død!

Befignet være hans Minde, Fred med hans Stov!

Paa den henfødtes Slegts Vegne frembæres herved Hfjertelig Tak til alle, som var dem behjælpelig baade under deres Hæere afholdes Sygdom og med hans Begravelse, og som viste dem saa megen Deltagelse i deres Sorg.

G. B. Zugbreffen.

Din Sjæl tilhører ikke dig.

En Tjenestepige som hed Elifabet havde tjent hos Dr. M. Luther, men havde af Egenstændighed forladt denne Tjeneste og var bleven saa ugadelig, at hun ifølge sin egen Beseendelse havde overgivet sin Sjæl til Djævelen.

Efter nogen Tids Fortid blev hun i sin nye Tjeneste Dødsfyg. Hun begjærede nu, at Luther maatte komme til hende hvilket ogsaa skede. Hun yndte hende, hvad hun forlangte. "Du vilde rigtig nok," sagde hun "bede Dem om Forladelse for, hvad jeg har feilet mod Dem; men jeg har endnu noget sværere paa min Samvittighedsghed — jeg har nemlig overgivet min Sjæl til den onde Fiende." "Gf," sagde Luther, "det har ikke stort betydning; men er det ikke andre Synder, som trykker dig?" Hun svarede: "Jeg har vel endnu mere paa min Samvittighedsghed, men dem: Synd er dog den største, og den kan ikke tilgives mig, thi jeg har jo allerede bortkastet min Sjæl."

"Hør," sagde Luther, "hvís du i den Tid, du var i min Tjeneste, havde set alle mine Vorn til en fremmed, vilde vel det gjælde?" — "Nei! — Nu vel, gif Sjæl tilhører jo ikke dig, men den Herre Jesus; hvorledes kan du da bortgive, hvad det; ikke tilhører dig? Gaa og bed den Herre Jesus, at han atter vil tage det til sig, som tilhører ham; men synden, som du har begaaet, kast det tilbage til Satan; thi den tilhører ham." Dette Raad fulgte Elifabet og blev beroliget.

A. Fangsrud,

Handler med alt Slags ferskt og saltet Kjød.

Kjøber Under for Kontant.

Parland . . . . . Wash.

Vor Barneskole.

Barneskolen vil i dette Aar drives hovedsagelig efter den ifjor fulgte Plan. Undervisning gives i Religion, Norsk og Salmesang, samt i de Fag, som almindelig læres i Common-Skolen, saasom engelsk Læsning og Grammatik, Geografi, Fysiologi, Regning, med mere. I Religion undervises der baade paa Engelsk og Norsk og Forældre bedes derfor om at lade os vide, i hvilket Sprog de ønsker deres Børn skal modtage Undervisning.

Det Lokale, som ifjor benyttedes, blev forliden og i andre Henseender mindre bekvemt. Vi har derfor iaar fundet det nødvendigt at sætte istand et større Værelse paa første Etage i Bygningens nordre Fløi til Brug for Barneskolen.

Da det i flere Henseender er forbundet med Vanskeligheder at have Børn og voksne i samme Bygning, har vi iaar ordnet det paa den Maade, at kun voksne faar bo i Bygningen. For Børn, som sendes til Skolen langveis fra, vil der blive sørget for Plads i paalidelige og kristelige Familier i Nærheden af Skolen, hos hvem de vil faa Kost, Logi og Tilsyn for en rimelig Godtgørelse.

For Undervisning i Barneskolen betales 40 Cents pr. Uge, \$4 for Høst Terminen, 12 Uger; \$4 for Vinter Terminen, 12 Uger; \$3.50 for Vaar Terminen, 10 Uger; \$10 for hele Skoleaaret, som bestaar af 34 Uger.

For Kost, Logi og Tilsyn for Børn under 12 Aar betales \$1.25 pr. Uge, over 12 Aar \$1.35 pr. Uge. Lægetilsyn 50 Cents pr. Termin.

Betalingen for Undervisning, Kost, Logi og Lægetilsyn erlægges forskudsvis.

Vaarterminen begynder den 28. Mars, 1899.

Begjæring om Oplysninger og Optagelse sendes til Bestyreren,

N. J. HONG,
Parkland, Wn.

Netop ankomemt!

Et godt Udvalg af norske Skolebøger, Bibler, Testamenter, Salme- og Sangbøger, Manuskriptpapir, Daabs, og Giftermaalsattester m. m. m.

VISSEL & EKBERG.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wn.

The Pacific Lutheran University, ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY.

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

The following branches will be taught during the spring term:

Arithmetic
Penmanship
Book-keeping
Norwegian Grammar
Norwegian Reading
Singing
Bible Study

Commercial Law
Shakespeare
U. S. History
Grammar
Geography
German
Algebra
English Composition
Reading
History of Education and Methods
Business and Office Practice

Spring Term Opens March 28, and closes June 2, 1899.

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

Tacoma Adv.

H. V. ROBERTS,

Dentist.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-grapher

919 C Street.

Tel. Black 1897. Tacoma, Wn.

Magazine Binding. Commercial Books

NEIL & ANDERSON

Bogbindere.

Tacoma, - Washington.

**ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.**

Over Post Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages

J. M. Arntson,

North Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Ejendomme, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, - - - WASH

Komplet Udstyr

- af -

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko-
handler og Skomager

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden
Handlende.

Scandinavian Seamen's

Mission.

2122 First Avenue,

Seattle, - Wash.

**Student-
Supplies**

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Reiserette Hus det nye Vandringsbureau for Emigran-
ter Barge Office

Artikletigt Herberg for Ind-
vandrere og andre Rejsende
Pastor E. Petersen, Emigrantmission-
ær, træffes i Pilgrim-Hus og
saa Emigranterne bi med
Raad og Daad.

Holf. Tomtommer for Bøker, Tjener med Be-
i line Street Car lige til Bæm.

Pacific Distrikts Præster.

Berg, N. I. Kalispell, Mont.
Blåkkan, I. 201 Everett, Wn.
Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Grønsberg, O. 1663 Howard St.
[San Francisco, Cal.
Hagoes, O. Lawrence, Whatcom
[Co. Wash.
Harstad, B. Parkland, Wash.
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
[Wash.
Jensen, A. H. Ferndale, Cal.
Johansen, J. 521 Nelson Ave.
[Fresno, Cal
Larsen, T. Parkland Wash
Lane, Geo. O.
Box 236, Fairhaven, Wn.
Nissen, L. Wilbur, Wash.
Orwoll, S. M.
425 Ea. 10. St. Portland, Or.
Pederson, N. Silverton, Oregon.
Rødsater, Theo. A. Anaconda,
[Mont.
Sperati, C. A. 2550 So. I Str
[Tacoma, Wash.
Stensrud, E. M. 235 13th Str.
San-Francisco Cal.
Moses, J., 2122-1st. Ave.
Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald"
for 50c om Aaret.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

A. E. Johnson, Pres. H. E. Knutvold, Treas.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, - - - \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma - - - Washington.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

THE

METROPOLITAN

BANK

I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Såben daglig fra Kl. 10. til 12.

Lørdag fra Kl. 10. til 12.

V. H. Caspar.
E. W. Snow.
W. S. Selvig.
D. S. Vanderbilt.

President.
V. President.
Cashier
Asst Cashier.

4 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Anvis-
ninger paa alle Sted r-i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD!

-Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific

Lutheran University.-

"HEROLD"

indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Ny-
heder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer
passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og-Hjemmet
Lærere bør især merke sig Herolds Katekismusfortællinger.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY

Parkland-Nyheder.

Igaar (Torsdag) rejste Dr. D. T. Kraabel til Clifjord, N. D., for at være med at fejre sine berboende Forældres Guldbrudslap. Han vil antagelig blive borte en tre Ugers Tid.

Dr. G. H. Halvorsen sit i Mandags sin Familie forøget med en stor, kjærlig Datter. Gerold Lykouffer. Baade Moder og Datter befinder sig vel.

Lidt fra San Francisco, Cal.

[Fortsat fra Side 4.]

.....
vælte dem en hjælpende Haand, at Herren har oprettet sit Prædikembete og sat os i det; heller ikke for at fremme almindelig Oplysning; men for at frelse Sjæle fra evig Fordømmelse. Denne er det ikke sagt, at vi i timelige Hensende ikke skal hjælpe vor Næste. Vi skal ogsaa der frelse os saa langt, som vi kan — hjælpe i legemlig Nød og fremme almindelig Folkeoplysning; men dette bør altsammen ske af Kjærlighed til disse dyreligste Sjæle og for at vinde dem for Herren.

Naar derfor Apostelen Paulus formaner de ældste til at vogte Guds Menighed, saa minder han dem netop om, at Gud forhvervede dem ved sit eget Blod: "Giver Agt paa eder selv og den hele Fjerd", siger han, i hvilken den Helligaand har sat eder som Opvsnemand for at vogte Guds Menighed, som han har erhvervet med sit eget Blod (Ap. 20, 28). Skal altså Prests Arbejde og hans hele Liv gaa ud paa at frelse Sjæle, saa meget mere maa hans Prædiken gjøre det.

c) De Fordringer stilles os, at vi heller ikke skal glemme, ved hvilke Midler det netoper, at dette Maal opnaaes, nemlig Guds Ord, Loven og Evangeliet — intet mere og intet mindre.

Allerede af det forangaaende fremgik det, at det, som vi skal prædike, er Guds Ord, og ikke egne Meninger eller andres Meninger, hvor frivillige, oplyste, erfarne og begavede de end er. Langt mindre er det Dagens Begivenheder, en forbisvarende Sensation, der i Dieblisset rykker Mæssete, men ligejaagtart er glemt. Heller ikke er det visse Ting og Guds Ord, vi skal prædike, men Ordet alene. Ordet er Guds Aabenbaringsform til Mennesket, Udtrykket for hans Vilje og Tanker, for nemmelig da hans Freds- og Kjærligheds Tanker, som var skjult fra Evidens af, men som er aabenbart i de sidste Tider — i Mandens Tid.

I Loven aabenbarer Gud sin hellige og retfærdige Vilje til alle Mennesker og skønt Menneskene er Syndere, der ikke kan svare Gud et til Tusinde, er hans Fordring dog lige ubønhørlig og uforanderlig. Derfor bliver Loven under Guds Mandes Virkning, den stærke Operationskraft, der aabner Sjælens

Gistbold forat Syndere kan komme til at se og forfærdes over sin virkelige Tilstand.

Men jaagtart Loven har overbevist Mennesket om Synd samt Guds Brede over Synden, skal ogsaa Israels Evangeliet komme til som Lagedommen for den saarede Sjæl, som et Fredens Budskab til det af sin Syndesvov opstrakte Menneskehjerte.

Gud er en Mand. Menneskets Sjæl er ogsaa en Mand; men Mander kan kun meddele sig til hverandre ved Ord og Tegn. Uden Aabenbaringsgæsten kunde vi ikke vide, hvilke Tanker vor Herre havde med os om os. Men i Ordet, især Evangeliet, ser vi lige ind i Herrens Hjerte, der seler vor Nød og brænder af Kjærlighed til vor Frelse. "Tal Kjærlighed til Jerusalem, trøster mit Folk," det er Herrens Opgave, som han alver Profeten, og den har vi ogsaa faaet med Prædikeembetet. Ordet er Vandagen, hvormed vi skal forbinde de af Synden og Satan forslaaede Syndere. Det er Sværdet, hvormed der maa værges, Mursten, hvormed Zion's Mure maa bygges, Rettet, hvormed der stilles for Guds Rige. Herren har intet andet Middel anvist os til at frelse Sjæle. Derfor siger ogsaa Luther, at Herren vil ikke ved noget andet Middel være kjendt blandt Menneskene. Hermed udelukkes ikke Sakramenterne, men de indbefattes deri "som det sunlige Ord", som Augustin kalder det.

II.

Vore særlige Forhold og Tidsskandigheder stiller den Fordring til vor Prædiken, at den maa være grundig. I vor Tid er man langt fremme paa ethvert Felt, Literatur, Kunst og Videnskaber, og længer frem trænger man sig til hver Dag. Vi lever i en grundig Tid, derfor maa man ikke indbilde sig at kunne tilfredsstille dens Krav med let, indholdsløst Stof fra Prædikestolen. Uden et grundigt Studium vil en Prest selvstændig ikke kunne gjøre sin Stilling fyldest, men skade sig selv og sine Tilhørere, hele Kirkens Sag, Guds Sag. Derfor er det Guds Betaling til sine Tjenere, at de med Flid skal tage sig af Undervisningen (Tim. 4, 13) og i det 14de Vers naar der: "For som ikke den Raadegave, som er i dig," og i det 15de og 16de Vers: "Betænk dette, blev deri, forat din Fremgang maa være aabenbart i alle Ting. Giv agt paa dig selv og paa Undervisningen, blev ved dermed! Thi naar du gjør dette, skal du frelse dig selv og dem, som høre dig.

Og saa skal Prædiken være tidsmæssig. Ved Siden af Grundighed, som er den allervigtigste Betingelse for en tidsmæssig Prædiken, bør den ogsaa ere en Form, som gjør den let forhaaellig for enhver. Dybe og rige Sandheder bør fremtræde i den simpleste Klædning. Dette er ogsaa en Glædemæssighed ved vor Tid. Men Gud bevare os fra den Tidsmæssighed, som saa mange Prester utilidsags

luder af. Tager man paa Mandag Dagsavisen ihaand, saa finder man der Udbrag af Prædikener holdte Dagen forveien. Hvilke forgelgelige Erfaringer gjør man ikke? Lærdom og Betsalighed mangler ikke, men en Ting, og det er det allernødvendigste Stykke ved en Prædiken, nemlig at den fremlægger og fortæller Guds Ords Sandheder. Den behandler snart de politiske Spørgsmaal, som for Dieblisset bevæger Sindene, snart Misfælsfælde hvorom Aviserne i den forudgaaende Uge har berettet, snart indeholder den Lovtaler over fremragende Mænd, Lovprisning over det nittende Aarhundredes Fremfærd, over vort Lands Forsætning, Rigdom og Herlighed. Men i Særdeleshed er det de nationale Festsdage, som byder disse Prædikanter en hjertkommen Anledning til Behandling af lige Spørgsmaal. Lad mig saa gjentage det: Gud bevare os fra saadan Tidsmæssighed! Tilfældt, bør Prædiken være saaledes anlagt, at den griber lige ind i det praktiske Liv, og i ethvert Stykke bør komme til syne at den er baaren af Overbevisningens Blod. Uden disse to Egenskaber vil den ikke kunne naa det tilsigtede Maal.

Under Konferensen prædikede Past. Johansen haade paa Danst og Engelst — Søndag Morgen og Aften. Det er en sand Fornøjelse at høre Past. Johansens greie og grundige Udlægelse af Guds Ord. Hans Prædiken var en praktisk Gjennemsørelse af de Tanker, han fremhævede i sine Læser om Tidens Fordring til vor Prædiken.

Da Konferensen var over faldt vi os styrkede og glade og mere ivrige til atter at gribe fat. Det er ikke saa ofte Brodre i Embedet har Anledning til at komme sammen her paa Vestkysten. Maatte Herren lægge sin Betsalighed ogsaa til disse Forordninger til vor Troes Bestyrkelse og vore Sjæles Fridighed!

Gammel Kjærlighed rusker ikke, heber det. Denne Sandhed sit vor kjære Ben, Past. Grønberg, erfare her om Dagen. Postbudet bragte ham et Brev med en Dankraft paa \$100, ledsaget med inderlig Tak for al Kjærlighed og ubøit Godhed. Som vi alle ved, findes der hos Grønberg ikke alene Husrum, men ogsaa Hjertemus. Begge Dese stod i længer Tid til frit Brug for en Person, som engang var baade syg og fattig. Imidlertid er vedkommende bleven frisk og velstaaende. Han glemte ikke sin Velgjører i Medgangsdage, men erindrede ham med denne store Gave og sin hjertelige Tak og inderlige Betsaligheder tilbage til sin gamle, kjære Menighed i San Francisco.

Nu maa jeg da virkelig slutte for denne Gang, men da dette var første Gang, jeg har skrevet for Herold, syntes jeg, at jeg maatte holde paa en Stund.

Hjertelige Gissener til alle besjendte.

Erhøbdigt,

G. M. Steensrud.

Parkland Avertissementer.

.....
JOHN O. BROTTM,
Dealer in General
Merchandise,
Groceries,
Dry Goods,
Clothing, Boots
and Shoes
School Supplies
and Notions.

PARKLAND, WASH.

.....
J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer
and
Wagon-Maker.
All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call,

.....
Telephone ..... Parkland

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in
Groceries
Hardware
Patent Medicine etc.
School Books, Stationary Stu-
dents-supplies a speciality.

PARKLAND, - - - WASH.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerar-
beide.

Husbygning en Specialitet.

PARKLAND, - - - WASH

Whatcom, Fairhaven and
Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne
Route.

Afgaar fra Commercial Dock
Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag
og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seat-
tle, Anacortes, Fairhaven og
Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver
Søndag, Onsdag og Fredag Kl
8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR